

Dahlgaard gerne vil have mig til at bekræfte, så det kan jeg ikke.

Jeg vil gerne lige gøre opmærksom på, at det snart er 18 år – helt nøjagtigt vil det i september 2000 være 18 år siden – vi ved Poul Schlüter og Henning Christophersen indførte en fastkurspolitik i Danmark.

Siden da har det, der har været centralt i den danske økonomiske politik, været finanspolitikken og strukturpolitikken: den måde, vi indretter skattesystemet osv. på. Det er det stadig væk. Der er intet nyt i det, og der vil heller ikke være noget nyt i det i det tilfælde, at Danmark kommer med i den fælles valuta. Det er nøjagtig tilsvarende i Irland, Holland og Portugal.

Hvis man nu skulle gå ind på den tankegang, hr. Frank Dahlgaard gør rede for, må jeg sige: Man kan jo altid veje fordele og ulemper mod hinanden, og det må man som politiker gøre i mange sammenhænge. Og her vil jeg sige, at fordelene ved at være i et stort, stabilt valutaområde langt opvejer den usikkerhed, der er for en lille valuta som den danske, og opvejer en lang række ulemper; men det er ikke efter min opfattelse en ulempe med de renteforskelle, som hr. Frank Dahlgaard peger på.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen så bliver det mystisk, for ministeren konkluderede i sit indledende svar, at vi har et passende renteniveau. Derefter siger ministeren, at den tyske rente og eurorenten ikke er så meget lavere; men den er altså lidt lavere, og så får vi altså, hvis vi går med, en lidt lavere rente end den, der er passende for det danske, og det må være lidt mindre passende eller lidt mere upassende end den, der er i øjeblikket. Det er ikke det store, men når man nu snakker om renten, så er det altså noget, der økonomisk set ikke passer til danske forhold. Vil ministeren trods alt ikke bekræfte dette?

Når ministeren så taler om, at går man ind i et euro-område, er der større sikkerhed mod valutakriser, så ved ministeren jo godt, at vi har en aftale med Den Europæiske Centralbank, som vi tidligere havde det med Tyskland, ERM II-aftalen, som gør, at man støtter hinanden. Hvis ellers lille Danmark fører en nogenlunde økonomisk politik, og det gør vi jo, vil vi også få den støtte, der gør, at valutakriser begrænses til en lille del af den finansielle sektor og overhovedet ikke kommer til at ramme almindelige mennesker. Er det ikke korrekt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke huske, om det var forrige onsdag, eller hvilken onsdag det var, at vi drøftede det samme spørgsmål. Der var vi inde på den periode, hvor vi havde EMS'en, det valutasamarbejde, som blev forandret temmelig dramatisk i august 1993. Det var i en periode, hvor dansk økonomi også var afhængig af og bundet til en renteudvikling i Europa – en problemstilling, som hr. Frank Dahlgaard kritiserede, ikke EMS-samarbejdet, men renteproblemstillingen.

Danmarks renteudvikling er, uanset om vi er med i den fælles valuta eller ikke er med, bundet til den renteudvikling, der sker i Europa. Det laver vi ikke om, uanset om vi er med eller ej – i hvert fald ikke så længe vi har en fastkurspolitik, og det vil jeg stærkt anbefale vi bliver ved med – og derfor er der ikke noget nyt.

Det nye ved at være med i den fælles valuta er, at vi for første gang i årtier får indflydelse på renteudviklingen, fordi vi selv er med i Frankfurt i Den Europæiske Centralbank. Det synes jeg er en interessant, positiv forskel.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren siger, at dansk pengepolitik alligevel styres fra udlandet, dog ikke helt, for vi har jo en rente, der er lidt højere end den, man har i Tyskland og Euroland, og den er med ministerens egne ord passende for dansk økonomi. Så det er jo fint, at vi dog trods alt har en smule pengepolitisk selvstændighed, så vi kan indrette forholdene, så de passer til dansk økonomi. Og ministeren sagde jo tidligere, at vi har en rente, der er passende for konjunktursituationen.

Når ministeren så begiver sig ud i beretninger om renten og siger, at vi får mere indflydelse ved at sidde med ved bordet – nu har vi ingen indflydelse – så må jeg spørge, om disse lande, altså Holland og Irland og Finland og Portugal, som er mindre eurolande, som har haft så meget tryk på økonomien, at de faktisk har haft behov for en højere rente, har haft så meget indflydelse ved at sidde med ved bordet, at de har fået en rente, der har passeret til deres niveau. Jeg mener det ikke. Hvad mener ministeren?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne lige korrigere visse dele af hr. Frank Dahlgaards indlæg. Danmark har ikke i dag en selvstændig pengepolitik. Selv om den danske rente er højere end i euro-området, så er